

és *ḥašnā*, accentuat *ḥāšna* en vulgar hispànic. Satisfactori *ḥāšna* 'fort, rude, rost' com a base de *Gaixna*, paratge de fort pendent, baixant de Montesa cap al fons de Vallada.

Gaeta, -es, V. *Gaiata*

GAIATA i GAIETA, -ETES

Barranc de Gaiata o *de la Gaiata*, a l'Alforí (o Fontanars) (Vall d'Albaida) (xxxii, 118.23; 119.6).

PARÒNIMS. *Gaieta*, possessió important del terme de Sa Pobla (Mallorca) (xli, 7.14; Mapa Mascaró 6H1 i Mapa Despuig).

Venta de Gaeta, llogaret del terme de Cortes de Pallars (Vall de Cofrentes). Hi havia hagut el castell de *Gayeta* (GGRV, 203).

Les Gaetes, partida del terme de Vilalba dels Arcs (Terra Alta) (Espinàs, *Viatge a la Terra Alta*, p. 44).

ETIM. Poden venir de l'ar. *ḡiyād*, plural de *ḡāḡida* «bosque, floresta, moheda, ervaçal» *PAlc*, «*nemus*» *RMa*, d'on prové el nom del poble mall. d'*Algaida* (V. l'art., s. v.). *Alḡiyād* oit pels repobladors catalans, com *L'Algaiat*, -aiet; i, simplificat com *La Gaiat*, -et, s'hi afegiria -a a causa de l'aparent gènere femení, ajudant-hi la influència dels mots cat. *gaiata*, -ato i *gaieta*.

La doble forma *Barranc de Gaiata* i *de la Gaiata* es pot explicar bé com a alteració divergent d'**Algaia-ta* com correspon a un arabisme, però la nostra gent sent aquest *al-* com un article masculí amb preposició, i adés l'elimina del tot, adés el canvia en el femení *la*. J. F. C. [¿Hi té res a veure la Professó de *Les Gaiaetes* que ens descriuen els folkloristes de Cast. Pna.?] 35

GAIDONS

Puig prop de Vilafamés (Pna. Cast.). Documentat 40 l'any 1293: *ad podium de Gaydones --- de podio Gaidones* (Font Rius, *C. d. p.*, 281, p. 408).

ETIM. Derivat de *gaidó*, nom de la palanca basculant d'una poaranca, destinada a poar l'aigua, àrab *ḡaiḡūm* (DECat iv, 263b43-55). J. F. C.

Gaeta, *Gaieta*, -es, V. *Gaiata*
Gaineta, *Gaixna*, V. *Gaianes*

GALANGAU

Mas del terme de Montferrer (Vallespir).

PARÒNIMS. *Can Garangou*, partida del terme de Constantins (Gironès) (xliv, 114).

Garangou, NP documentat a Perpinyà l'any 1173 (Alart, *Cart.*, 56).

Galangars, NP femení documentat l'any 1035 (BABL iii, 324).

ETIM. Probablement del NP d'origen germànic 60

WANDALGAUD (Förstemann, 1529 i Aebischer, *Onom.*, p. 28) > *Ganalgau* > *Galangau* amb metàtesi. És un NP ben conegut a la nostra E. Mj., del qual podrien venir també els citats parònims, si bé en *Garengou* 5 sembla haver-hi hagut contaminació de l'arrel WARIN- (cf. *Warengaud*, Först., 1543), i el darrer més aviat es formaria amb el NP fem. WANDALGARDIS, de la mateixa arrel. Cf. art. *Campdevànol*. [Un *Ganalgou* fa un paper important en el Cp. Tarr. en el primer segle després de la Reconquesta del Tarragonès.] J. F. C.

Galarsa, V. *Gallorsa*

Galatzó, V. vol. i, 156-158

Galavardí, V. *Golobran*

15 *Galba*, V. *Gualba*

GALBES

Galbes, NP documentat en els *Llibres de Vàlues* de Castelló de la Plana (a. 1468).

PARÒNIMS. *Pla de Galbis*, partida del terme de Callosa d'En Sarrià (Marina Val.) (xxxiv, 183.5; 187.4).

Ombria i Cases de *Galbis*, o *Galvis*, en el terme de Bocairent (Vall d'Albaida) (xxxiv, 56.15; xxxiv, 51.18).

Masia de Galvis, en el terme de Beneixama (Alcoià) (M. Gadea, *Terra del Xè* ii, 66).

ETIM. Probablement del NP femení *Gàlbors*, que prové del germànic WALDBURGS (E.T.C. ii, 253) d'on *Galbes* i *Gaubes*, variants citades per CCandi (*Misc. Hist. Cat.* i, 214-217; cf. *BABL* i, 140). Trobem documentat: «*donne Galbors de Montecatano*» a. 1197 (MiretS., *TemplH.*, p. 182); «*Ramon de Montcada, sa muller donya Galbors*» a. 1202 (ibid., pp. 179-180). La variant *Agalbors* a. 1153 (ib., p. 303) sembla resultar d'una contaminació amb un NP femení AGALBURGS de l'arrel germ. AGIL-, -AL (també freqüent, 64 noms en Först.), contaminació que contribuiria a la reducció de WALD- *Gual-* a *Gal-* en els altres noms. J. F. C.

Galbó, V. *Vingalbó*

45 *Galdent*, V. vol. i, 158

Galceran, V. *Serra d'En ~*

La GALERA

50

Poble de la regió tortosina, sota el Montsià, a l'O. d'Amposta i 7 k. al N. d'Uldecona.

PRON.: *la galéra*, que recordo oït a Uldecona, i a les enq. de Sant Rafel o de Rossell. Les característiques topogràfiques són la situació al mig del Pla de La Galera —que, per això, de vegades, se li ha donat el nom distintiu *La Galera del Pla*—, i especialment la posició vora el gran Barranc de la Galera, que, baixant dels Ports de Beselit-Tortosa, desaigua a l'Ebre a Amposta, al començament de les Goles de l'Ebre. Pre-